

ఒలింపియన్

○

“నాయనా, అల్లెగ్లాండర్, నీతండ్రి నేటికీ తిరిగి ఇంటికివచ్చినాడు. నానాదేశములను జయించి, ధనమును దోచుకుని కీర్తిపొందికలు త్రోసివేసి పురప్రవేశముగావించినాడు. అల్లెగ్లాండర్, సంతోషించుచుంటివా? ఎంతటివెర్రినాడనోయి! తండ్రి దిగ్విజయములను విని సంతోషించుచుంటివి. కాని అతని విజయములు నీమరణ చిహ్నములని నీవు తెలిసికొనలేకున్నావు.”

“తల్లి అడెయి? యుద్ధముచేయుట వీరపురుషాచితము. నాతండ్రి వీరుడు. యుద్ధములందు గెలుపొంది జయలక్ష్మినివైకొని వచ్చుచున్నాడు.”

“నాచిట్టి తండ్రి, ఎంతటి అమాయకుడవు! కనుకనే నీతండ్రినిన్నింత కులభముగ నాకనముచేయదలచినాడు. అల్లెగ్లాండర్, నీవింకను ససికూనవుకాదు. కండ్లువిప్పి చూడుము. నీతండ్రి దేశదేశములను జయించుచున్నాడని విర్రవీగుచున్నావు. దేశములన్నియు జయింపబడినపిదప నీవు రాజువై ఏమిచేసెదవు? నీకు దండెత్తుటకు దేశములుండవు. జయించుటకు రాజ్యములుండవు. ధైర్యశైల్యములను చూపుటకు యుద్ధములుండవు. చేతులు మడుచుకొని అబలలాగు రాజ్యము చేయ నెంచితివా? కుమారా; కన్నకడుపుగుటచేత ఇంతగ చెప్పుచుంటిని. నీతండ్రి నిన్నేమిచేయుచున్నాడో నీవు తెలిసికొనలేకున్నావు. నిన్నతడు ఆరిస్టాటిలు వశమునందుంచిన దెందుకో తెలిసికొంటివా? ఒక శుక్రువండితునిగ తయారుజేసి రాజ్యానర్హునిగచేసి మూలకూర్పుండబెట్టుటకు క్లియోపాత్రా కుమారుడైన ఆచంటివెధవకు రాజ్యమును ధారపోసి ఒలింపియన్ కుమారునిట్లు చేసితినిగదాయని కలుకుటకు. ఈమాత్రము గ్రహించలేవా? నీవు ఒలింపియన్ కుమారుడవు కాదా?”

“తల్లి చెప్పుము, చెప్పుము. మేఘములు విచ్చిపోవు

చున్నవి. నాతండ్రి దురంతములు నాకిప్పుడు గోచరించుచున్నవి.”

“గోచరించి లాభమేమి. ముందు నీతండ్రి జయప్రవాహము నాపవలెను. లేనియెడల నీజీవితమే వృద్ధమగును సుమా”

“తల్లి బాలుడను. ప్రబలనైత్యసమేతుడయిన ఫిలిప్పు కాలి కొనగోటినైన తాకగలవా? ఏమిచేయువాడ?”

“కుమారా సామాన్యనివలె మాటలాడుచుంటివి: నీవు ఒలింపియన్ కుమారుడవునుమా. ఏమిచేయగలవా? నీకు నీతల్లిబాసటయై నిలువ నీమేమి చేయలేవు? అల్లెగ్లాండర్, నీతండ్రి నన్నెన్ని యిడుముల గుడువజేసెనో నీవెరుగవు. వివాహముయిడియెందలింతరక్షణ ఇంటిపట్టు పట్టుమని పదినాళ్ళయిన ఉండియెరుగడు. ప్రభుమావస్థయందు తనరాజ్యాభివృద్ధికై కాలమునుగడిపెను. ఇప్పుడితర రాజ్యముల నాక్రమించుకొనుటలో గడుపుచున్నాడు. ఈ జయించుటయందున్న గుంతిలో మేమే! ఇల్లనిలేదు; వాకిలినిలేదు; భార్యయనిలేదు; బిడ్డలనిలేదు. చీమచిలుకున్నను దండయాత్రకు తయారు. తిరిగి యేనాలుగయిదు సంవత్సరములతో పునర్దర్శనము కుటుంబము మాటయే తలపునకురాదు. కుమారా, ఆధికారతృప్తిగల మనిషినిచెట్టుబట్టుట శోకదేవత నాలింగనము చేసికొనుటయే! నీతండ్రిని వివాహమాడి నాజీవితమును దుర్భరతరదుఃఖ సాగరముగ జేసికొంటిని ఎందులకీగాంపత్యము? ఏమిటి. దీనివలన నే పొందెడిసుఖము? కాని నన్నిట్లు కష్టపెట్టుచున్న యీ దుర్మార్గుడు ప్రతిఫలము అనుభవించక పోరాడు. ఈ ప్రేమ తనసుఖము నితరులకొరకు ధారపోయునంతటి సిచ్చిదికాదు. తనజీవిత తంత్రులను తెగగొట్టినక్రూరుని క్షమించునంతటివెర్రిదికాదు. నాహృదయమునందు చలరేగుచున్న యీభయంకరాన్ని బాహులు నీతండ్రిని దహించకమానవు.”

“తల్లీ, తల్లీ, యేమనుచుంటివి! ఔను, ఔను. ఎంతటిదుర్మార్గుడు నాతండ్రి! మనలనిద్దర నొకే బాధకు గురిచేయుచున్నాడు. చూడుము తల్లీ, నన్నీ ఆరిస్టాటిలు బానిసపడవేసి తనదారిని తానుపోయెను. ఇతడు నాపాలిట యమదూతవోలె ప్రవర్తించుచున్నవాడు. కాలుకడుపుటకు వీలులేదు. పుస్తకములమధ్య బుర్ర బ్రద్దల గొట్టుకొనుచు కూర్చుండవలెను. వైనికులమధ్య కూర్చుండి, వారికోలాహలములను వినుచు, అసందించుచును గానికొక మూగపుస్తకములమధ్య మూగనై నే కూర్చుండలేను. కాని కూర్చుండకతప్పదు. తల్లీ, నాతండ్రియుద్దేశము నన్నొక కుక్కపండితునిగ చేయవలయుననిగదా! నాకర్మను నిర్ణయించుట కితడెప్పుడు? నాపాలిట దైవమా? మృత్యునా? చూచెదనుగాక!” అలెగ్జాండరు ఆవేశము నాపుకొనలేక గుప్పిళ్ళను బిగబట్టి మాటాడజూచెను. ఇనుము ఎర్రగకాలినప్పుడే సమ్మెట్రేటు పడవలయునని నిశ్చయించి ఒలింపియస్ యిట్లనెను.

“తండ్రి శాంతివహించుము. జయాభిలాషులు శాంతి యుతులై యుండవలెను. త్వరపడినవారికి జయము లభించనేరదు. కాని మనము సమయమునకై వేచి యుండవలెను. నాకు సహాయముచేయుటకు నీవు సదా సంసిద్ధుడవై యుండుము. యశస్కాముడవైనవో ప్రథమమున వీచారినుండి నీతండ్రిని తొలగించుకొనుము. లేదేని నీకు భావిభాగోద్దయమునున్ను. నూర్యుడు తేజోమయుడై వెలుగుచున్నంతవరకు నక్షత్రములు ప్రకాశింప నేరవు. నూర్యుడై స్తమించి నప్పుడు గదా వాటి విలువ తెలిసెడిది.”

తల్లీ నాకంతయు వికడమైనది. నాతండ్రి నన్ను సింహాసనమునుండి పడద్రోయుటకై చేయుచున్న ప్రయత్నములన్నియు నాకన్నులకుకట్టి నట్లగపడుచున్నవి. ఆతడు నాకుతండ్రికాడు. నీకుభర్తగాడు. మృత్యువీ మనుష్యరూపమున మనలనుపట్టుకొని వేధించుచున్నది. తల్లీ నేను సిద్ధముగనున్నాను. అన్నిటికిని సిద్ధము. ఆజ్ఞ నిమ్ము. “ఎందుకు”; అని ప్రశ్నించకుండ నెరవేర్చదను.”

“కుమారా, అట్లుండవలెను. తండ్రిని నమ్మి చెడినవారుండురు కాని తల్లిని నమ్మి చెడినవారెందయునగలరా? నీకు నేటికీబాగుపడు లక్షణములబ్బినవి. నేను వలసన్నెదను. నీవు నాకు బాసటగా నిలువుము, పట్టచిక్కక యేమవునో చూచెదనుగాక!”

ఫిలిప్పు మాసడోనియా దేశపురాజు. పెరెన్నికగన్న రాజులలోకల్ల శ్రేష్టుడు. ఆరిస్టాటిలుతో చెలిమిచేసి అతనిని తనకొలువు నందుంచుకొని అతని సలహాలపై తన రాజ్యాంగ నిర్మాణమును గావించినాడు, హీనమానవ సంవాసిత్వమైన మాసడోనియా దేశమును వైకి తీసుకొనివచ్చి పేరుపెంచినవాడు ఫిలిప్పు. ఇతడు తన రాజ్యాంగ విషయమేగాక తన కుమారుడును, తన తరువాత సింహాసనమధిస్థింపవలసిన వాడునైన అలెగ్జాండరు విషయముకూడ కడుక్రద్ధ వహించియుండెను. ఆరిస్టాటిలువంటి మేధావులచే అతనికి చదువు చెప్పించెను. అతనికి 16-సంవత్సరములు వచ్చునప్పటికే చిన్న చిన్న నైనికదళము కధపతిని గాజేసి, యుద్ధఫరిచయము గావించినాడు.

ఇట్టివాడైన ఫిలిప్పునకు సహితము దుర్గుణములు లేకపోలేదు. ఆతడు త్రాగుబోతు వీలుచిక్కినపుడెల్ల త్రాగితందనాలాడెడివాడు. ఒకానొక త్రాగుబోతు పార్టీ యందు తనన్నేహితుని దూషించిన అలెగ్జాండరుపైకి కత్తిరూసి, సారాయిమత్తువలన నిలువలేక తూలిపడిన తండ్రిని గాంచి, అలెగ్జాండరు యిట్లువధరినాడు. “ఓ మాసడోనియ దేశస్థులారా? యూరోపునుండి అసీయా వరకు తనజయమందుభిని మ్రోగింప జూచుతున్న మీసర్లారు నాయకుడడుగో? చూడుడు. ఒకమనుష్యుని దగ్గరనుండి మరియొక మనుష్యునికడకు ప్రయాణము చేయలేక క్రిందపడి మన్ను తినుచున్నవాడు.”

౨

ఫిలిప్పు భార్యయైన ఒలింపియస్ రాజప్రాసాదము లోని తనగదియందు కూర్చుండి దీర్ఘముగ నాలోచించుచుండెను. ఆమె ఇవీరస్ దేశపురాజు కుమార్తె. ఆమె మాంత్రికురాలు. ఆమెచుట్టును పెంపుడు పాముల నేకములు బుసలుగొట్టుచు తిరుగుచుండెను. వైకెగ

బ్రాహ్మణాదులు ఆయెలనాగను తమ చెండుచెండు నాలుకలతో మాటిమాటికి ముద్దుకొనుచున్నవి. ఆమె యు, తనయెర్రని పెదిమలవై చిరునవ్వు చిందులాడ ఆసాములకు తనచేతులతోనిమిరి ముచ్చటలాడు చుండెను. ఇట్టి దృశ్యములను చూచియే ఫిలిప్సు ఒలింపియన్ ని యెవగించుకొనుచుండెడివాడు. అతడా వైదములుచూచి ధియకంపితగాత్తుడై, ఆమె దగ్గరకు పోవుటకే కంపించిపోవుచుండెను. అతడేకాదు. అతని ప్రజలయం దెక్కువభాగము ఒలింపియన్ పేరుచెప్పినంతనే మాడలిపోవుచుండిరి. ఆచూత్రికురాలు మాసిడోనియా నేకశస్త్రులపాలిట మృశ్యులైతమరాజును పట్టుకొని పీల్చి పిప్పిచేయుచున్నదని వారిభయము. ఆమె సర్పములరాజియనియు, రాత్రులయందామె సర్పవేషధారిణియై సర్పములతో సయాటములు సలుపనియు, వారుకట్టుకధలను కల్పించి చెప్పుకొనుచుండురు.

ఈ కట్టుకధలుకూడ ఫిలిప్సుచెవులను సోకివవి. అతని కామె కాలసర్పమునోలె కనబడజూచెను. తనప్రాసాదముంతయు పాముల మయమైపట్టును, అవి తన్నుచుట్టుముట్టి కాటువేచుకాచుకొని యున్నట్టును అతడు కలలను గాంచుచుండెను. శత్రుబలములను గడగడలాడించగల్గిన యావీరుడు తనభార్యపేరు విన్నంతనే వడక పోవుచుండెను. చాటుమాటుగ ఆమెనుమాపించినను యెదుటబడి యేకాగ్యును చేచబాలకుండెను. ఆమెకోరిన ప్రతికోర్కెను వెరవేగ్న అతడుశ్యుక్తుడగుచుండెను. కాని అతని హృదయము నందొకకక్షి మాత్రము ఒలింపియన్ నుండి తొలిగిపొమ్మని బలవంతపెట్టుచున్నది. అందుచేతనే అతడు క్లియోపాత్రాయనునామెను వింహమాడెను. అప్పటినుండి యీ భార్యభర్తలమధ్య విరోధము మరింత ప్రబలమాయెను.

ఫిలిప్సు తనను ప్రేమించుటలేదని తెలిసికొనినప్పుడే ఒలింపియన్ తనను పనికిరాని భర్త నీలోకమునుండి సాగనంప సమకటెను. అతనిమీద లేనిపోని కొండెములను అలెగ్జాండరుతోకెప్పి అతనిమానస్సును కరుగదీసి తన స్వాధీనము జేసుకొనెను. ఫిలిప్సు దేశాంతరగతుడై సప్పుడు ప్రజల కతనిమీదనున్న గాఢవిశ్వాసమును

పోగొట్టుటకై నానావిధ ప్రయత్నములను జేసెను. చాటుమాటుగ యింటి గుట్టంతయు తన కన్నవారింటికి పంపి వారిని తనభర్తప్రాణములను హరింప ప్రేరేచెను. పూర్ణజయాభిలాషుడైతిరుగు ఫిలిప్సు యీ కుట్రలను కనిపెట్ట లేకపోయెను.

3

“ఒలింపియన్, నీకింకను యీసాములగోల వదలలేదుగదా! నామాటులు వినవుగా? ఎందుకు నీకీసాములతో?” నుఖానీనయెయున్న ఒలింపియన్ యెదురుచున్న కుర్చీవై ఆసీనుడగును ఆకొను ఫిలిప్సు. ఒలింపియన్ తన తీవ్రకోపమును మరుగుపరుచుటకై మందస్మితయగుచు ఇట్లనెను

“ఫిలిప్, నీకీయందములగోల యెప్పుడువదలునో నాకీ సాములగోల అప్పుడు వదలును. గదియందడుగు పెట్టితివోలేదో అప్పుడే నాసాములనాడి పోనుకొనుచుంటివి! అవి నిన్నేమిచేసినవి? నీజోలికి రాలేదే! నీ పూనైనయెత్తలేదే”

“కాని అవి భయంకరములైనవి.”

“నీ ఆయుధములకంటెనా? తోటి మూనవునిరక్తమునకై నాలుకలు బారలుబాచు నీయాయుధములకంటెనా? నాధా, యుద్ధరంగమున ధరించవలసిన యీయాయుధములు భార్యదగ్గరకు వచ్చునప్పుడైన తీసి దూరముగనుంచి రాగూడదా? వాటిని నామందు ప్రదర్శింపవచ్చితివా, లేక నాతో యుద్ధమాడ వచ్చితివా? అహా! ఎంతనిర్దయ.” కన్నులనిండ నీరుంది గద్గదస్వరముతో మాట్లాడెను. ఫిలిప్సు ఆదిచూచెను గాని అతనికి దయాయుద్భవింపలేదు. అతడిట్లనెను.

“తనీ, కాలయాపనమగుచున్నది. నేనిప్పుడు సైన్యసమేతముగ గ్రీసుదేశమునకు దండెత్తిపోవుచుంటిని. ఒకగంట ఆలస్యమగుచో నాతలపులన్నియు వ్యర్థములౌను. నేనింతవరకు చేసినపనులన్నియు నాశనమౌను. నీవేల కబురంపితివో త్వరగ జెప్పిన వినిపోయెదను. సత్వరముగ తెలియజెప్పుము.”

ఒలింపియన్ కోపముకటించుచు కనుబోమ్ములు విగించి యిట్లనెను.

“నాధా, నీకేకాదు నాకును తొందరపనులున్నవి. నాపాములు నారాకకై యెట్లు నిరీక్షించుచున్నవో చూడుము. అట్లు నన్నురమ్మని మాటిమాటికి నాలు కలుచాచి పిలుచుచున్నవో! నేను చెప్పదలచినది మూ డు మాటలలో ముగించెదను. పిమ్మట నీదారిని నీవు పోయెదవుగాని; నాదారిని నేను పోయెదను. మరణ మున కెన్నిదారులున్నవో కాలమును వెళ్ళిబుచ్చుటకు నాకన్ని దారులున్నవి.”

ఫిలిప్ప భయకంపిత గాత్రుడై సర్పములను తచేక భాగ్యముతో జూచుచు నిలబడెను. యుద్ధరంగమునకత్రు సేనలమధ్య ప్రళయ తాండవమాడు వీరుడీ వనితనుండు నీరవుడై, నిశ్చేష్టుడై, నిలబడెను. ఒలింపియన్ అతని నోరగంటగాంచి తన సంభాషణమును సాగించెను.

“ఫిలిప్ప, నేజెప్పబోవునది నీకంత అవసరమైనది కాదు. అదియునుగాక నేనీ సంగతి యిదివరకే నీతోడ ముచ్చటించియుంటిని. మనకుమార్తెను నాతమ్మునకీయ నిశ్చయించుకొంటిమిగదా! అతడిప్పుడు నన్ను త్వర పెట్టుచున్నాడు. ఆతడు వీరుడు. అతనిపేరు విన్నంతనే మాదేశమంతయు గడగడలాడి పోవును. అట్టి వానికి--”

“ఒలింపియన్, దీనికంతయుపోద్ఘాతమేల? నేను నీతమ్ముని, నీకుటుంబమును ఎరుగనివాడనుగాను. నీ మాట కడ్డుచెప్పువాడను కాను. ఈసంబంధము నాకు పూర్తిగా యివ్వుము. ఈసంగతి చెప్పటకేగదా నీవు నన్ను వీలిపించినది? సరే మంచిది. నాకిప్పుడు తొందర పనులున్నవని చెప్పితినిగదా! నీవు సుముహూర్తము నిశ్చయించి కబురంపుము. నేనానాటికి వచ్చెదను.”

ఫిలిప్ప ఆమెవారినుండి తొలిగిపోవ నుద్యుక్తుడాయెను. “అదియే నేకోరునది. మిగిలిన సంభారములన్నియు నేను చేసుకొనియెదను. ఆనాటికిమాత్రము నీవుతప్పక రావలెను. మరుననిలదు. ఆనాడురాక, యేవో సాకులు జెప్పటాచిన నేను సహించను తెలిసెనా?” ఆమె చూడుకొలు దుర్మార్గమును వెల్లడించెను. మాటలు హాస్యరస ప్రధానముగ నుండెను. ముఖము తీవ్రరూప మును దాల్చెను ఫిలిప్ప ఇట్లనెను.

“తప్పకవచ్చెదను. లక్షపనులుండుగాక, రాక

తప్పను! కాని నేనిక్కడ పెక్కదినములుండ నీలులేదు. వివాహముయిన మరునాడే తిరిగి పోయెదను. గ్రీనుచేక మునందలి నాపనులన్నియు అప్పటికి పూర్తిగావు.”

“అటులనే; వివాహదినమునం దిచటనున్నచాలును. తరువాత నీయివ్వుము ఎల్లప్పుడును యిట్లుకనిపెట్టుకొని యుండుమని అడుగునంతటి చాదస్తురాలను గాదు నేను.”

“సరే, నేను వెళ్ళుచుంటిని. వైద్యములు నాకొరకై వేచియుండును.”

“మాటతప్పట మాయింటియుండు లేదని నీవు విర వీగుచుండువు. ప్రజలందరు మీకుటుంబమునందు నీవు సత్యసంధుడవని చెప్పుకొనుచుండురు.”

“అవును, నేను మాసడోనియాదేశపురాజును.”

“చూచెదము గదా!”

పులిసోటినుండి బయటపడిన లేడివలె అతడా గది నుండి బయటపడెను. వెనుదిరిగి చూడక ఆ ప్రాసాద మును విడిచిపోయెను.

పెంటనే ఒలింపియన్ తనకుమారుడైన అలెగ్జాండరు కొరకు కబురంపెను. దీర్ఘముగ నాలోచించుచున్న ఆమెదరికి సర్పములు పోవేరచి దూరముగనుండియే గ్రు క్కిళ్లు మ్రింగుచు ఆమెవైపు చూచుచుండెను. పదిపది హేను నిమిషములత్ర అలెగ్జాండరు వచ్చెను. అతనిపద ముల చప్పుడువని ఆమె పేర్కొని ఇట్లాడరించెను

“అలెగ్జాండర్, ఇటురమ్ము; ఇటుకూర్చుండుము. సంతోషవార్త యొకటిచెప్పెద వినుము. ఏర్పాటు లన్నియు సక్రమముగా జేసితిని. నీసోదరి వివాహము నకు ముహూర్తము నిశ్చయించుటయే విగిలియున్నది. ఆనాడే ఆమె ముహూర్తముకూడి, ఆనాడుతప్పక వచ్చెద నని నీతండ్రి బాసజేసిపోయెను. అతడాడిన మాట తప్పదు. ఆనాటి సందడిసమయమున మనము మనపనిని నిర్వర్తించవలెను. ఈసంగతి యాదినమే మీ మేనమామ లకు కబురెళ్ళవలెను. వారితో అన్నియు నిదివరకే విశద ముగ చెప్పియుంచితిని. నీవు సిద్ధముగ నుండుము. తీరా సమయమునకు తండ్రిగదాయని దమచూపవుగదా!”

“తండ్రియా? ఎవ్వడునాతండ్రి? తనకై నన్ను

నాతల్లిని నాశనముజేయువాడా నాతండ్రి? తన సుఖమునకై నన్ను దుగ్ధరదుఃఖమున మంచువాడా నాతండ్రి? నా భుజబలమునుచూప వీలులేకుండ ఆన్ని దేశములను జయింపదలచినవాడా నాతండ్రి? కాదు; కాదు; ముమాటికినికాదు. అతడు నాతండ్రి కానేరడు. అతని నాశనమునకై నే నెట్టిపనినైన చేయూనెదను తల్లి ఆజ్ఞ నిమిత్త. నీయాజ్ఞను తలదాల్చి నెరవేర్చెను. నాకీప్రపంచమున నీకంటె కావలసినవారవ్వరున్నారు?"

“నాయనా, నన్నుద్ధరించుటకు పుట్టుకొని వచ్చిన బంగారపుకొండవు. అవును. నీతండ్రి తనసుఖమునకు నిన్నాకుమిత్రు చేయ ననుచునించకప్పుడు నీసుఖమునకై నీ వాతనిని మట్టుపెట్ట వెరచుటకు సిరికిపందవా? నీకు మాత్రము మానాభిమానములులేవా? నీకుమాత్రము అధికారత్వంబు, జయాభిలాష, లేదా? నీలోప్రవహించు రక్తముమాత్రము అతనిలోప్రవహించురక్తము కాదా? ఆమాత్రము, ఆమనిషి ఆలోచించుకొనలేదా?”

“తల్లి, ఆవుము. నాశరీరము భగ్గుభగ్గున మండుచున్నది. నేనిది భరించలేను. నీయాజ్ఞకై వేచియున్నవాడను, ఏమిచేయుటకై నను సంసిద్ధుడను.”

“నాయనా, అలెగ్గాండర్, నేటికి నేను వీరమాతనైతిని. నేటికి నాజన్మసార్ధకమైనది. నీవు తక్షణము పోయి నీ మేనమామలను కలుసుకొనుము. పెండ్లి ఇక పదిహేనురోజులకనుము. పెండ్లినాటిముందు రాత్రి యుద్ధసన్నద్ధులై నగరమున ప్రవేశింపునుము. మిగిలిన కార్యమును నెరవేర్చుటకు నేనుంటినిగదా! ఆరాత్రియే మనము విషయనిర్ధారణ చేసికొందము. నీవు తక్షణము పోవలయును.”

“శలవు. నీయాజ్ఞను శిరసావహించెదను. నన్ను నీయిచ్చము వచ్చినట్లుపయోగించుకొనుము.”

“నాయనా యెంతమాట! నేపడు యీకావ్యములన్నియు నీకొరకేగదా.” మేను నిమురును.

అలెగ్గాండరు నిష్క్రమించెను. ఆ నారీపిశాచి వికటూట్ట హాసముచేసెను. సర్పములన్నియు బిరాన అరుగు దెంచి తమన్నేహితురాలను చుట్టుముట్టినవి.

“కార్యముగ ట్టెక్కినదా? విషము తలకెక్కినదా,” యని ప్రశ్నించుచున్నవి కాబోలు!

౪

వినాహము అతివైభవముగ జరిగెను. మద్యపానమునందు మునిగిలేలుచు, చుట్టపక్కములా రోజుగడపిరి. ఫిలిప్పు అనాడు తనభార్యయొక్క దివ్యమంగళమందర విగ్రహమునుజూచి అమితానందమును బొందెను. “అమె ఫిలిప్పు గారిభార్య,” అని చెప్పుకొను వారినిగాంచి ఆతడు నత్తుడయ్యెను. కాని అతని కాదిమమునందొక సారైనను అలెగ్గాండరు అగుపడలేదు. కుమారుని కొరకు రాజుగారు నెండుమాడు పర్యాయములు కలురంపెను “అలెగ్గాండరేమయినాడ”ని, అరిస్తాటిలు నడిగెను. అతడు, “రాజా, కొద్దిరోజులనుండి నీకుమారుడు మతిభ్రమించినట్లు తిరుగుచున్నాడు,” అని చెప్పెను. తండ్రి, “పిల్లనానికి తిరుగుడెక్కవయినద”ని మనస్సునందనుకొనెను.

ఫిలిప్పు అనాటిరాత్రి నాటకశాలకు వెళ్ళవలెనని క్లియోపాత్రాతో చెప్పెను. ఈమాటలకామె యుల్లము తలగిల్ల, యిట్లనెను. “నాధా, నేడునేను చెడుకలలను గంటిని నన్ను, మిమ్ములను, మనచంటివానిని శత్రువులు చంపివేసిరి. ఆదృశ్యమునకు నామనస్సు చెదిరి పోయినది. ఈరాత్రి మీరెక్కడికిని పోవలసిన నేను కోరుచున్నాను. వినాహమైనదాది మిమ్ముల నెట్టి కోర్కెయను కోరియెరుగను. ఈ నాకోర్కె, పిచ్చి దోషమందిదో, నెరవేర్చరా?” భార్యమాటలను త్రోసి నేయజాలక ఆతడా నాటిరేయి యింటిపద్దనే గడుపు నిశ్చయించుకొనెను. అదిచూచి అచటనేయున్న ఒలింపియస్ యిట్లనెను. “క్లియోపాత్రా నీదంతయు విపరీతము నాటకశాలకు పోయవచ్చునప్పటికె నీభర్తగా రరిగిపోదురు కాబోలు! లేక యీలోపుగనే ఆయనను శత్రుసైన్యములు ముట్టడించునామేమి? నీకంతభయముగనున్న ఆయనవెంటనే జని ఆపాయములనుండి కాపాడెదను లెమ్ము సరియేనా?” అనిచిరునవ్వుతోడ, సంతోషమును పురికొల్పురీతిని, మాటలాడెను. “క్లియోపాత్రా, యీసంగతి ప్రజలువిన్న ఫిలిప్పు పిరికి

పంద; భార్యమాటలను విని బైటకు రావెరచినాడు. ఈ వీరాక్షేపరుడా, మారాజ్యము నభివృద్ధిచేయునది అని హేళనచేయురా? అదియునుగాక యిపుడు ఫిలిప్పనకు రాగల ఆపదయెద్ది? ఆయనను పాదగాంచినంత వె ప్రతివాడును భయభక్తులతో మోకరించును. ఆట్టి యెడ యెవరాయనకు కీడోనర్పతల పెట్టెదరు? ఒకవేళ అట్టిది సంభవించిన ఫిలిప్ప చేత గానివాడా, యెవ్వరో యేమో చేయుదు?ని వెరచుటకు? ఇంతకు నాకుమార్తె వివాహముచూచి ఆనునసంతోషించు; నిశ్చయములేను."

క్లియోపాత్రా మరుమాట నుడువనెరక మానము వహించెను. కన్నులనిండ నీరుంచి ఒలింపియస్ ఫిలిప్ప నకు వినబడునట్లు యిట్లు Soliloquy మొదలిడెను. "ఫిలిప్పూ, జగదేకవీరుడవు! ప్రపంచమునంత నుత్పాత లూపగల శక్తి సామగ్ధ్యములుగలవాడవు. ఒక్కఁడే చేతులయందుపడి యెట్టివాడవైనావు! ఆహా, స్త్రీలబలలని వ్రాసినవారెట్టిమాడ్లు!" ఒలింపియస్ మాటలకు సిగ్గుపడి ఫిలిప్ప, "ఫిలిప్ప భయపడినాడు; భార్యమాటలను వినినాడు," అని తన్నుతాను నిందించుకుని నాటకకాలకు పోవ నుద్ద్యుక్తుడాయెను.

సుఖసల్లాపముతో కాలము గడపు చున్న అతడు తనకు రాబోవు కీడును పసికట్టలేకపోయెను మిత్రులతోను, అనుచరులతోను, నాటకకాలకు బోవు సమయమున రాణీచే ప్రేరేపించబడిన నైనికుడొక డతనిని పడివివైచెను. అతడు నేలగుాలుచు "అలెగ్జాండర్" అని కేకచేసెను. ప్రక్కనే పొంచియున్న అలెగ్జాండరు, "ఇచ్చటనే యున్నాను; సమయమునకై నేచియున్నాను"ని చెప్పితనతండ్రిని తానొక పోటుపాడచెను. "నీవుకూడనా—?" అని ఫిలిప్ప ఆశ్చర్యమును వలెబుచ్చెను. మరుక్షణమున అతని శరీరమునందు ఇరువది ముప్పది బాకులు దిగెను. విప్లవకారులు "స్వేచ్ఛ, స్వేచ్ఛ" అని నొరంకుక ప్రభుత్వము నశించినది, అని కేకలుచేసిరి. ఆప్పుడట సమావేశమైన ప్రజలకు అలెగ్జాండర్ రిట్లుపన్యసించెను. "మానవజాతియొకేకములూరా, నేటితో మీకంటకములు గట్టెక్కినవి. మీ

కొరకై నేను నాతండ్రిని బలి గావించితిని, నేటితో మీ పాలిటి మృత్యుదేవతయైన ఫిలిప్ప అంతరించెను. మీకు సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యము చేకూరినది. అలెగ్జాండరు ప్రజాసీతాభిలాషి. మీరునన్ను చూచి పారిపోకుడు. నేనుని మీకొరకే చేసెతినిని చెప్పితినిగదా!"

ఆప్పుడంటకు ఒలింపియస్ ప్రవేశించెను. ఆమె వెనుక, ఆమెయనుచరులు క్లియోపాత్రాను, ఆమెచంటి బిడ్డతోడ యాద్యుక్తిని వచ్చుచుండిరి. చంకనున్న చంటిబిడ్డ నొక మోటునైనికుడు గుంజుచుండ, త్వరగ రమ్మని వేరొకనైనికుడు "విడివడి ప్రేలాడుచున్న" కేశములను బట్టి యాద్యుచుండ, భోరుభోరున విలపించు క్లియోపాత్రావిగ్రహము గుండెలను చెదరగొట్టుచుండెను. అట్టియామెను ప్రజలకు చూపి, ఒలింపియస్ యిట్లునుడిసెను. "ప్రజలారా, మిమ్ములను నానా కష్టములకు గురిచేసిన ఫిలిప్పను సాగనంపితిమి. అతని నీదుర్మార్గమునకు పురికొల్పిన యీనారీశిశువమీభువి నుండ మీకు మనశ్శాంతి కలుగబోదు. కాన యీదుర్మార్గురాలను, దుష్టుడైన ఫిలిప్పయొక్క చిహ్నమైన యీబిడ్డతోడ, మట్టుబెట్టు నేను నానైనికుల నాజ్ఞాపించుచున్నాను. (ప్రజలయందు కోలాహలముద్భవించును) ఓప్రజలారా, మేమీ పనులన్నియు చేయునది మీకొరకేయని మీరు విశ్వసించవలయును. నేను నా భర్తను, నాకుమాత్రం డతనితండ్రిని, పోగొట్టుకొన్నది మీకొరకేయని మరికొకసారి చెప్పుచున్నాను. మీరు నాయాజ్ఞలకులోనై, ప్రవర్తించిన సుఖములు పడయగల్గుదురు. లేనియెడల మీరుకూడ నాకోపాగ్నికి గురికాగలరు. ఒలింపియస్ అన్న సామాన్యరాలని తలంచుచున్నాడ కాబోలు! చూచితిరా, నాప్రబలనైన్యమును నాకు కావలసిన యిట్టి సైన్యములను లక్షలకొలది సృష్టించగలను. ఒక్కతప్పటిలో మిమ్ములను, మీపట్టణమును, భస్మీకరణము గావించగలను జాగ్రత్త" ప్రజలకు ఆమె మాంత్రికురాలన్నమాట జ్ఞప్తికివచ్చెను. వారు నిశ్చేష్టులై నిలబడిరి; మిన్నకుండి వినుచుండిరి.

—[త్రిపురనేని గోపీచంద్రు, బి. ఏ.]